

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

VLAST



KONEC OKUPACI!

MOJMÍR POVOLNÝ



Sovětská armáda a její čtyři političtí žoldneři okupovali Československo 21. srpna 1968, aby zbavili Čechy a Slováky jejich suverenního práva vládnout si ve vlastní zemi v duchu jejich demokratických tradic a zásad. Tento akt agrese porušil československo-sovětskou smlouvu z roku 1913, několik společených dohod o osvobození Evropy z doby Druhé světové války, články 2 Charty Spojených národů a deklaraci Sovětů z 30. října 1956 o právu jednotlivých států i uvnitř sovětského bloku na samostatný vývoj. Sovětský svaz je za všechna tato porušení svých vlastních mezinárodních závazků zodpovědný a neosvuhodí ho od nich žádná Brežněvova doktrína.

I když to chutná přetřpe, jak chutná každá zrada, musíme si zároveň znova připomenout, že za sovětskou invasi a okupaci jsou také zodpovědní naši vlastní lidé — Komunistická strana Československa a všichni, kdo pro ni v roce 1946 hlasovali a kdo jí v únoru 1948 pomohli k moci. Od února 1948 vede přímá cesta k srpnu 1968 a k persekuci z roku 1978.

V moderní mezinárodní politice není většího a horšího zločinu proti mezinárodnímu řádu a právu, proti mírovému soužití mezi národy a proti svrchovanosti každého státu než invase a okupace jednoho státu vojenskými silami jiného státu. Od roku 1968 je Československo znova obětí tohoto mezinárodního zločinu. Československo je dnes jedinou zemí v celém civilisovaném světě, jež je obsazena armádou cizího státu bez souhlasu svého lidu — ba naopak proti jeho horečně vyjadřované odporu; bez jakéhokoliv, byť i pochybného, historického nároku, i když se přiči právu na sebeurčení, jak je tomu v Baltických zemích; a bez jakéhokoliv odvolání na důsledky Druhé světové války, byť i po tak dlouhé době také jakkoliv pochybné, jak je tomu v případě Maďarska a Polska. Naby sovětský imperialismus je jediným důvodem a vysvětlením tohuto mezinárodního zločinu na českém a slovenském lidu.

Unor uvalil na Čechy a Slovaky v padesátých letech stalinický teror, který ve jménu Gottwaldově, Novotného a jejich druhů zničil život celé generaci československého lidu. Unor otevřel dvíře do Republiky sovětské armády v roce 1968, neboť i v Moskvě věděli, že komunistická moc v Československu byla od počátku moc odvozená a závislá a že proto bylo lze s ní jako s takovou zacházet; bezmocný lid nemohl být než lehkou kořistí bezohledné sovětské moci. A dnešní výběrové pronásledování má také své kořeny v systému, který Komunistická strana Československa v Republice nastolila v únoru 1948; bez souhlasu a podpory lidu se onen systém může udržet v moci jen za pomoci cizích tanků a násilnického aparátu žoldnéřů.

Avšak nic z vlastní československé zodpovědnosti nezhabuje Sovětský svaz jeho viny a zodpovědnosti. Tak zvaná Bílá kniha, narychlo slepená dohromady tak zvanou tiskovou skupinou sovětských žurnalistů na konci léta 1968, měla vydat svědectví o záplavě nebezpečí a hrozeb, jež přinutily Sovětský svaz k invazi a okupaci Československa. Přčetl jsem ji znova po deseti letech a jediný závěr, který lze z tohoto dokumentu udělat, je pravý opak toho, co zamýšlel jeho konspirační: Jaká to národní renesance, jaký to zápas o čest, život a pravdu! Kdo přišel okupovat českou a slovenskou zemi v roce 1968, musel přijít jen proto, aby tohoto ducha československého lidu zničil.

16. října 1968 se Sovětský svaz ve smlouvě s československou vládou zavázal, že jeho vojska zůstanou v Republice pouze dočasně a že odejdou, jakmile se poměry v Československu normalizují. Od té doby prohlásili sovětská komunistická představenstva, že k této normalizaci již došlo. Avšak okupace navzdory této normalizaci a vývoji pokračuje.

je. Pokračování v okupaci Československa je také v rozporu se Závěrečným aktem helsinské dohody. Sovětský svaz nadto sám donckonečna prohlašuje, že základním předpokladem míru, stability a prosperity v Evropě je dodržování těchto tří zásad: 1) zásady svrchovanosti všech evropských států včetně zákazu intervence do vnitřních záležitostí kteréhokoliv státu; 2) zásady nezávislosti včetně práva každého státu na sebeurčení; a 3) zákazu používání násilí ve vztazích ke kterémukoliv státu.

To jsou zásady, jimiž by měly být řízeny také vztahy mezi Československou republikou a Sovětským svazem. V naší čře kontinentálních, ne-li globálních závislosti a intimity je naprosto nutné, aby Sovětský svaz definoval své vztahy k Československu na základě rovnosti a svobody bez jakýchkoliv podmínek a rezervací. Jedním z hlavních zdrojů nestálosti, napětí a sporů v Evropě je sovětské popření československé svobody a nezávislosti. A svoboda a nezávislost nelhoudu v Československu uskutečnění, dokud bude okupováno sovětskou armádou.

Kromě toho sovětská invaze a okupace Československa nebezpečně zvrátila vojenskou rovnováhu, jak byla v Evropě nastolena na konci druhé světové války. Okupace Československa porušuje válečné dohody o rozmístění spojeneckých vojsk na evropském kontinentě. V Československu neměly po válce zůstat ani západní ani sovětské jednotky. Okupace Československa přinesla do srdce Evropy sovětské síly v takovém počtu, že vojenská rovnováha poděl hranice, jež dělí Východ od Západu, je hrubě narušena ve prospěch Sovětů.

Je tudíž naprosto nezbytné v zájmu československé svrchovanosti, nezávislosti a svobody stejně jako v zájmu evropského míru, stability a rozkvětu, aby Sovětský svaz stáhl svá okupační vojska s území Československé republiky. Takové je přání československého lidu a takový je zájem Evropy.

Není dosud v našich silách sovětskou okupaci Republiky jedním rázem ukončit. Je však v našich silách doma, navzdory okupaci pěstovat a rozvíjet československou demokratickou tradici na všech místech, kam ruka okupanta a ruka jeho československých přísluhořů nemůže dosáhnout. A je v našich silách v exilu zápasit o takový mezinárodní pořádek, ve kterém se sovětská okupace stane i v mezinárodní praxi oním nepřijatelným, neunosným a zločinným anachronismem, kterým je od počátku v myslí každého opravdového demokrata na celém světě.

VÍDEŇ?

Dnešní seriál "Odpovědi na dotazy" věnujeme dotazu č.2. - Je pravda, že z Vídně vychází anonymní a poloanonymní akce zaměřené na rozbití čs exilu ?

Odpovídáme: Ano, po Praze je to hned Vídeň, odkud se v české řeči za použití nejrůznějších metod vede boj proti čs exilu.

Všichni z nás, kteří sledují čs exilový a krajanův tisk jistě potvrdí, že to jak štvou proti exilu vídeňské české noviny nemá nikde jinde ve svobodném světě obdoby.

Není také snad ani jediná protiexilová akce, do které by nebyl zapleten některý z vídeňských "krajanů". Jsou to smutná, ale pravdivá fakta. Namátkou vzpomeňme některé "vídeňské" akce proti čs exilu z posledních několika let.

1- Snaha o rozbití Poradního sboru Mnichov a Svobodné společnosti Mnichov./Člen Mafie Š.-Frankf./

2- Akce výhrůžných dopisů za účelem zastrašení funkcionářů Por.sboru, když nevyšlo přímé rozeštvání organizací./Členové Mafie J+Š + spol./

3- Akce výhrůžných dopisů na zastrašení funkcionářů Svob.společnosti./Stejný důvod a stejní lidé jako pod bodem 2./

4- Akce výhrůžných dopisů k zastrašení a znechucení exilových funkcionářů, kteří nejsou členy Por.sboru ani Svob.společnosti./Mafie PĚTI NUL/

5- Akce desinformací za účelem rozbití SOKOLA. /Iniciátoři viz SOKOLÍK 14 - v IZ č 6./

6- Akce k rozeštvání Poradního sboru Mnichov a Rady svobodného Československa./Mafie a č.noviny/.

7- Akce rozeštvání RSČ a Svob.spol.Mnichov.

Akce k rozeštvání Čsl soc. dem. strany a Poradního sboru. /NOVÝ PROUD /

Akce k rozeštvání exilu, signatářů CHARTY 77 a desorientace domova. /Nový Proud, Stevenová, /.

Jistě jsme na mnoho dalších "akcí" zapomněli, ale jistě jich je i tak až dost.

Zajímavé je, jak byly a jsou tyto akce organizovány.

Byly to především urážlivé anonymní dopisy MAFIE PĚTI NUL, kde se pisatelé docela i "zapomněli", když hrozili exil. funkcionářům potrestáním na základě čs komunistických zákonů.

Pod hlavičkou Československý protikomunistický odboj ve vlasti a exilu byly zasílány dopisy plné lži a nenávisti. V dospise byly příjemcům vyčítány soukromé osobní věci a poměry, které anonymové zjistili, protože byli příjemci dopisů, kterým nadávali a vyhrožovali v p ř á t e l s k é m osobním styku.

Špatný charakter anonymů, jejich urážky a vyhrůžky měl zakrýt ČS státní znak, který si nechali vytisknout na svůj dopisní papír.

Při zneužití našeho státního znaku však zapomněli, že k němu patří i heslo "PRAVDA VÍTEZÍ" a to se jim stalo osudným.

Další akce, která vychází z Vídně, i když se pisatel dopouští nejen anonymní, ale i trestné činnosti uváděním falešné mnichovské adresy, je akce letáků NOVÝ PROUD. Za obsah letáků se nemusí stydět pouze pracovník pražského ministerstva vnitra. Anonym se snaží vzbudit dojem, že je vyvoleným "mravokárcem exilu", ale mimo pochybné kritiky za kterou se sám stydí, /proto asi ten anonym/, nepřinesly letáky mimo pomluvy a štvání, ani jediný konkrétní námět.

Další rozbíjení a štvání se děje osobním stykem, kdy se informuje sice neanonymně, ale zato neprav-

divě o situaci ve Vídni a jejím exilu.

Je proto třeba, aby se funkcionáři exilu, pokud přijedou do Vídně z pověření organizace a její členy pak doma o situaci ve Vídni informují, se informovali na několika místech, a nenechali se pod různými záminkami od dalších informací izolovat.

Zárným případem je nedávná návštěva pana Dr.M. Kvetka ve Vídni, kdy v rámci zdařilého "aranžmá" se mu "podařilo" hovořit pouze se dvěma členy RSC a na další dva "zapomněl". Přitom hovořil a stoloval právě s těmi, o kterých panuje všeobecný názor, že za svoji minulou a nynější činnost nemají v řadách exilu vůbec co pohledávat, a ne pak ještě dokonce v organizaci, která má tento exil reprezentovat.

A jak jsme se dozvěděli podal pan Dr.Kvetko předsednictvu Rady vyčerpávající zprávu o rozhovorech s evropskými členy Rady a dalšími exilovými pracovníky. Jestli to bylo všude tak jak ve Vídni, tak je předsednictvo informováno přinejmenším velmi podivně.

Specielní místo zaujímají ve štvání proti exilu Vídeňské svobodné listy vedené panem J.Jonášem, a to přesto, že majiteli novin jsou vídeňští starokrajané, kteří s čs exilem nemají a vzhledem ke svým cestám do ČSSR ani nechtějí mít nic společného.

Některé důvody tohoto psaní, i když jistě ne všechny, nám vysvětlil známý pana Jonáše /a ještě několika dalších vídeňských krajanů/, kapitán čs špionážní služby Pavel Minarik.

Ve své knížce NÁVRAT ROZVĚDČÍKA vydané v roce 1976 v Praze píše na straně 76 a 77

následující . / .

Redaktori:

„Víte, soudruhu kapitáne, co by mne zajímalo? Co vedlo Vídeňské svobodné listy, nebo přesněji řečeno, redaktora Josefa Jonáše, k opozici proti Svobodné společnosti, o které je právě teď řeč.“

76

Kpt. Minařík:

„Jeden z důvodů byla například uražená ješitnost pana Jonáše. Pan Jonáš je bývalý funkcionář sociálně demokratické mládeže v Brně, emigrant z roku 1949. Byla to uražená ješitnost, za to, že nebyl přibrán do předsednictva Společnosti-SS. Ani do předsednictva tzv. Československého poradního sboru. Určitou měrou zde působil tlak vídeňské krajanské veřejnosti. Víte, soudruhu Jenčo, pana Jonáše se nedotýká pouze činnost Společnosti-SS, ale také to, kde na to bere peníze, ze kterých on nic nemá. Z toho důvodu, se škodolibou radostí, otiskuje výňatky z protokolů Společnosti-SS, které získává důvěrnou cestou od svých přátel v Mnichově.“

Škoda, že pan Minařík nenapsal, od kterého ze svých přátel pan Jonáš výňatky z protokolů Svob. společnosti důvěrně dostával, neboť od jisté doby je pan Jonáš již neotiskuje.

Jak dobře slouží pan Jonáš a jeho psaní ve Vídeňských svobodných listech čs režimu a jeho státní policii je zřejmé i z výše uvedeného výňatku z knihy "kapitána Minaříka". Tuto knížku Minařík sestavoval za asistence pražské státní bezpečnosti a velice se jim do jejich protiexilového štvání hodilo urážlivé označení Svobodné společnosti jako společnosti SS, které převzali z novin a psaní pana Jonáše.

Na závěr můžeme ještě jen vídeňské starokrajan-y informovat, že jejich noviny a jejich redaktor velmi přispívají svým psaním čs kom.režimu do kampaně proti čs exilu. Články z Vídeňských listů slouží k obelhávání našich lidí v ČSSR o stavu exilu a činnosti jeho organizací.

V měsíci srpnu odešlo opět z ČSSR do Rakouska přes 100 našich krajanů. Tito krajané potřebují zajištit zaměstnání, aby se mohli mezi námi integrovat. Jedná se o kvalifikované pracovníky všech oborů. Pokud by někdo z našich čtenářů věděl na svém pracovišti o volném místě, nahláste nám to na naši adresu nebo⁷¹⁴ telef.č. 563494 pan Kuncíř.

Bürger SERVICE WIEN - radnice - vydala zdarma brožuru "Erholung und Freizeit". Doporučujeme našim čtenářům, aby si na radnici nebo svém magistrátě brožuru obstarali. Pomůže hlavně těm novým při hledání vhodných míst k rekreaci v okolí Vídně.

Řidičský průkaz - výměna.
Výměna řid.průkazu opravňujícího k řízení náklad. vozidel nad 3.500 kg, jakožto ostatních speciálních vozidel. Toto oprávnění lze získat pouze tehdy, jestliže se zájemce ihned po příchodu do Rakouska nechá zaměstnat jako řidič takovéhoto vozidla, a zaměstnavatel mu vystaví příslušné potvrzení. Pokud zájemce jezdil poslední půl-rok před odchodem do Rakouska s takovýmto vozidlem v ČSSR, měl by si toto potvrzení získat z ČSSR, a další půl-rok doplnit potvrzením od rakouského zaměstnavatele, neboť má právo po šesti měsících pobytu v Rakousku, požádat o výměnu řidičského průkazu. V případě nejasnosti obraťte se na naši integrační komisi /předseda okr.rada L.Kolín/ v knihovně Jirásek - Vídeň 16 Thalheimerg.38- vždy ve středu od 16,30 do 18,30 hod.

Každým rokem koná se ve Vídni na vídeňské radnici den otevřených dveří. V tento den máte možnost zdarma a s průvodcem navštívit různá zařízení města Vídně, která normálně nejsou veřejnosti přístupna. Protože jde o zajímavá zařízení, doporučujeme našim čtenářům účast. /23.9.78/

PŘEDPLÁTE SI A ROZŠÍRUJTE NOVINY CS EXILU:

ČESKÉ SLOVO - 8 MÜNCHEN 86 POSTFACH 860604

NÁRODNÍ POLITIKA - 8 MÜNCHEN 90 Scharfreiterpl.12

DEMOKRACIE V EXILU - 8 MÜNCHEN 19 WINTHIRSTR.33/II

PRÁVO LIDU - jubilejní výtisk obdrží zájemci
v knihovně JIRÁSEK.

Příjemnou dovolenou v ZELL am SEE můžete strávit
v pensionu M I L A N , našeho krajana p.Frkala.
Adresa: Pension M I L A N , A 5700 Zell am See
Zellermoosstr.75 -tel. 06542 20246

Při návštěvě Schönbrunnů nezapomeňte navštívit
stánek s občerstvením naší krajanky

L. H A R T L O V Ě

Stánek, kde si je možno přečíst i české noviny,
je ve Vídni 15 - naproti kina Tivoli, event.
stanice Stadtbahnu SCHÖNBRUNN.

Informační zpravodaj - 12 - vychází měsíčně.
Majitel a vydavatel - Nová Vlast, Rada národnostní
skupiny v Rakousku usídlených Čechů a Slováků.
Adresa: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
Za redakci zodpovídá: Frant. BUCHAL, 1040 Wien,
Taubstummengasse 6.

Informační zpravodaj VLAST -12- erscheint monatlich.
Eigentümer und Verleger - Nová Vlast, Volkgruppen-
rat der in Österreich ansässigen Tschechen und
Slowaken.

Adresse: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
Für die Redaktion verantwortlich: Fr. BUCHAL,
1040 Wien, Taubstummengasse 6.

Roční předplatné öS 100,- čtvrtletní öS 25,-

Z podnětu signatářů CHARTY 77 žijících ve Vídni, byla založena "INICIATIVA" - VÝBOR 21.SRPEN.

Úkolem INICIATIVY byla organizace a provedení protestních akcí k 10tému výročí okupace ČSSR sovětskými vojsky.

Mimo CHARTISTŮ zapojila se do práce VÝBORU rakouská mládež, studenti a příslušníci exilu 68.

Protestní výzvu proti okupaci ČSSR, kterou INICIATIVA vydala a předala 22.8.1978 na čs velvyslanectví ve Vídni, podepsala řada významných rakouských kulturních a politických osobností, čs exulanti a tisíce rakouských občanů.

INICIATIVA uspořádala celou řadu informačních akcí pro rakouskou veřejnost spojených s přenosnou panelovou výstavou pod názvem "Od Pražského jara k CHARTĚ 1977".

Dále vydala publikaci obsahující souhrn dokumentů týkajících se událostí roku 1968 a informační letak.

S rakouskými sdělovacími prostředky bylo uspořádáno několik tiskových konferencí.

Nejvýznamnější a nejrozsáhlejší akcí bylo pásmo provedené odpoledne a večer dne 21.8.1978 na Štěpánském náměstí. Kromě hodnotného kulturního programu a divadelního představení Niky Brettschneiderové, byly před mikrofonem na jevišti uspořádány diskuse se signatáři Charty 77 a dalšími exulanty./Foto 1/

Jako host vystoupil v diskusi ruský básník-exulant V.Delone, který v roce 1968 spolu s dalšími ruskými občany protestoval v Moskvě na Rudém náměstí proti okupaci ČSSR sovětskými vojsky./Foto 2/

Akce na Štěpánském náměstí byla zakončena položením věnce s vlajkami a smuteční stuhou u morového sloupu v ulici "am Graben". U sloupu, na kterém je umístěn znak českého lva, byly zapáleny svíčky za oběti sovětské okupace.

V rámci protestních akcí držel český student a exulant Libor Rouček 10ti denní hladovku před kanceláří ruského AEROFLOTU ve Vídni.

Rakouské sdělovací prostředky informovaly velmi rozsáhle o všech akcích.



KLADENÍ VENCE



HLADOVKA L. ROUČKA



KLADENÍ VENCE